

2) czy rozwiązanie stosunku pracy po okresie ochrony przewidzianym w art. 10 dyrektywy 92/85, lecz w związku z macierzyństwem lub urodzeniem dziecka, jest sprzeczne z art. 2 ust. 1 (lub art. 5 ust. 1) dyrektywy Rady z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽¹⁾ i czy w tej sytuacji sankcja powinna być co najmniej równoważna sankcji, jaką przewiduje prawo krajowe za naruszenie art. 10 dyrektywy 92/85?

⁽¹⁾ Dz. U. L 348, str. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 39, str. 40.

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T- 242/05, Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI) przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 listopada 2006 r. przez Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI)

(Sprawa C-461/06 P)

(2006/C 326/91)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Elliniki Etaireia Pnevmatikis Idioktissias AE (AEPI) (przedstawiciel: adwokat Theodoros Asprogerakas-Grivas)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- uchylenie i stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) nr 303852, wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T-242/05;
- dopuszczenie skargi z dnia 4 czerwca 2005 r. i przekazanie jej (zgodnie z art. 230 WE) do rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji, Trybunałowi, albo sądowi, który wydał zaskarżone postanowienie, tak aby zawarte w niej żądania zostały uwzględnione;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu podniesiono, że:

- a) postanowieniem, od którego wniesiono odwołanie, oddalono skargę i dopuszczono wniesiony przez Komisję Wspólnot Europejskich zarzut niedopuszczalności, nie uwzględniając przy tym indywidualnego prawa do ochrony prawnej, które stawia wymóg, by we wszystkich przypadkach, w których osoba wnosi skargę do sądu, jej sprawa została rozpatrzona całości i w pełnym zakresie oraz by decyzja sądu, która zostanie wydana, zawierała należyte uzasadnienie prawne;
- b) chociaż w postanowieniu przyznano, że Komisji przysługują — w dziedzinie naruszeń reguł konkurencji — uprawnienia dyskrecjonalne, w zaskarżonym postanowieniu nie zbadano, w jakim zakresie Komisja działała w granicach przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych lub czy je przekroczyła, ponieważ żadnej służbie w ramach administracji nie wolno przekraczać granic przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych;
- c) w zaskarżonym postanowieniu stwierdzono w sposób, którego nie można w żadnym razie zaakceptować, że w dziedzinie naruszeń reguł konkurencji Komisja Wspólnot Europejskich działa poza kontrolą, a gdy zostanie zapytana o uzasadnienie, to ma możliwość uniknięcia tej kontroli poprzez zwykłe podniesienie zarzutu niedopuszczalności.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 20 listopada 2006 r. — Glaxosmithkline i Laboratoires Glaxosmithkline przeciwko Jean-Pierre Rouardowi

(Sprawa C-462/06)

(2006/C 326/92)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Glaxosmithkline i Laboratoires Glaxosmithkline

Strona pozwana: Jean-Pierre Rouard

Pytanie prejudycjalne

Czy w przypadku sprawy wniesionej do sądu państwa członkowskiego przez pracownika przeciwko dwóm spółkom należącym do tej samej grupy, z których jedna, to jest ta, która zatrudniła tego pracownika w grupie, a następnie odmówiła jego ponownego przyjęcia, ma siedzibę w tym państwie członkowskim, a druga, dla której zainteresowany pracował ostatnio w państwach trzecich i która go zwolniła, ma siedzibę w innym państwie członkowskim, podczas gdy skarżący powołuje się na zapis umowy o pracę, aby wykazać, że te dwie pozwane były jego współpracodawcami, od których żąda on odszkodowania z tytułu jego zwolnienia, ma zastosowanie zasada jurysdykcji szczególnej zawarta w art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, na mocy której osoba mająca miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego może być pozwana „jeżeli pozywa się łącznie kilka osób — przed sąd miejsca, w którym ma miejsce zamieszkania jeden z pozwanych, o ile między sprawami istnieje tak ścisła więź, że pożądane jest ich łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie w celu uniknięcia wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń”, czy też zastosowanie art. 6 pkt 1 wyłącza norma art. 18 pkt 1 rozporządzenia, na mocy której w dziedzinie indywidualnych umów o pracę jurysdykcję określa się według sekcji V rozdział II, w związku z czym każda z tych dwóch spółek winna być pozwana przed sąd państwa członkowskiego miejsca jej siedziby?

⁽¹⁾ Dz.U. L 12, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 20 listopada 2006 r. — FBTO Schadeverzekeringen N.V. przeciwko Jackowi Odenbreitowi

(Sprawa C-463/06)

(2006/C 326/93)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FBTO Schadeverzekeringen N.V.

Strona pozwana: Jack Odenbreit.

Pytania prejudycjalne

Czy odesłanie w art. 11 ust. 2 rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ do art. 9 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia należy rozumieć w ten sposób, że poszkodowany może wytoczyć powództwo bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi przed sądem miejsca, w którym poszkodowany ma miejsce zamieszkania, o ile takie bezpośrednie powództwo jest dopuszczalne i ubezpieczyciel ma siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich?

⁽¹⁾ Dz.U. L 12, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 20 listopada 2006 r. — Avena Nordic Grain Oy

(Sprawa C-464/06)

(2006/C 326/94)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Avena Nordic Grain Oy

Strona pozwana: Maa- ja metsätalousministeriö

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999⁽¹⁾ w związku z zasadami proporcjonalności i prawidłowej administracji należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ krajowy może przyjąć zgłoszenie wywozowe przesłane faksem przed dokonaniem załadunku, jeżeli uważa, że nie ma najmniejszego podejrzenia nieuczciwych działań, błąd dotyczący sposobu złożenia zgłoszenia wywozowego wynikał z pomyłki i jeżeli organ mógł stwierdzić, że złożone później w oryginale podpisane zgłoszenie wywozowe było identyczne ze zgłoszeniem przesłanym faksem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 102, str. 11).